

شبکه‌های تازه در جمع «اچ‌دی»‌ها

۷

به یاد کم‌دین‌هایی که نیستند

۶

زندگی‌ام صرف «مل‌مل» شده است

۶

رسانه

یکشنبه ۲۸ فروردین ۱۴۰۱ : شماره ۶۱۹۴

بینید و بشنوید

شبکه یک	
۹	برنامه خردسال و کودک
۱۰:۳۰	ترتیل خوانی قرآن
۱۳	شعر ماه
۱۵	سریال «رستاخیز تفتک‌ها»
۱۷:۳۰	جمع‌مون جمعه
شبکه چهار	
۱۳:۳۰	مستند ایران (مشهد)
۱۷	آوای ماه
۱۸:۳۰	زندگی پس از مرگ
۲۰:۳۰	راز آسمان
۲۱	حدیث سرو (آیت‌ا... احمد خوانساری)
۲۲	سوره (فصل نهج البلاغه): تاریخ نهج البلاغه، زیبایی‌شناسی نهج البلاغه، حکمرانی، عدالت، فساد، مدیریت، حقوق شهروندی و عدالت جنسیتی از جمله مسائلی است که در این فصل از سوره از دیدگاه نهج البلاغه مورد بررسی قرار می‌گیرد.

شبکه پنج	
۱۴:۰۵	انس با قرآن
۱۶:۱۵	روایت آرزو: با محوریت برآورده شدن یک آرزو از کودکان کار به همت بانوان موفق در ۳۰ قسمت روی آنتن می‌رود. رسالت روایت آرزو، معرفی بانوان کارآفرین و موفق، ارائه الگو به جامعه و حمایت از کودکان کار است.
۱۹:۴۵	هیوا
۲۰:۵۵	نستوه
۲۱:۳۰	جشن رمضان
۲۳	مجموعه «مسافران شهر»

شبکه پویا	
۱۲	ازدهای مهربان من
۱۷:۱۵	پیم و پیم
۱۷:۱۵	اتل متل به جنگل
۱۷:۳۰	ماجراهای نیک
۱۷:۴۵	چپا
۱۷:۵۵	مولانگ

شبکه امید	
۱۷:۱۵	سارا و سینا
۱۵	مجموعه «خروس»

سفرهای سعدی: در این پویانمایی برای نخستین بار به صورت خاص به سفرهای سعدی پرداخته می‌شود؛ سعدی در نقاط عطف داستان حضور دارد، مشکلات را حل می‌کند و با کاراکترها همراه می‌شود.	۱۷:۱۵
--	-------

سریال «دوریت کوچولو»	۲۱
از بی‌نهایت	۲۱:۴۵
خانه دوست	۲۲:۳۰

شبکه سلامت	
۹	مادر، کودک
۱۶	ضربان: با هدف ترویج سبک زندگی سالم و آموزش و پیشگیری خانواده‌ها در مورد بیماری‌های زمینه‌ای شنیه تا پنجشنبه روی آنتن می‌رود.
۱۹	ماه ماه (ویژه برنامه افطار)
۲۱	حال خوب

شبکه‌های رادیویی	
۸۰۰۰	رادیو اقتصاد / دکتر کتاب
۱۰	رادیو سلامت / رویدادهای سلامت
۱۵:۲۵	رادیو قرآن / بهار در بهار
۱۶	رادیو فرهنگ / ایران‌دخت
۱۷:۱۲	رادیو گفت‌وگو / شمیم عطر رحمان (تفسیر قرآن)
۲۰:۳۰	رادیو ورزش / پهلوانان ماندگار

گزارش جام‌جم از برنامه سحرگاهی شبکه ۳ «ماه من» اینجا طلوع می‌کند

عادل تبریزی، کارگردان سریال جناب‌عالی در گفت‌وگو با جام‌جم:

در مرز شادی و غم کار کرده‌ایم

سپیده
شریعت‌رضوی

رسانه

«اولین کاری که مخاطب از شما به یاد می‌آورد، فیلم بلند سینمایی‌تان به نام گیج‌گاه است و بعد از آن آثار کوتاهی که تاکنون ساخته‌اید، همگی طنز بوده‌اند. برای ساخت اولین سریال خود نیز گونه طنز را انتخاب کرده‌اید. چطور علاقه‌مند به این گونه از فیلم‌سازی هستید؟ آیا دلیل خاصی دارد؟

زبان طنز از اولین فیلم کوتاهی که در سال ۸۰ ساختم با من بود اما شاید عجیب باشد که بگویم تلخی‌های درونی و اجتماعی نگاه من را به سمت طنز سوق داد. فکر می‌کنم در جهانی زندگی می‌کنیم که شرایط همه چیز طنز و انگار کم‌دی تلخ، جزئی از تار و پود ما شده است اما دیگر کم‌کم به ساخت فیلم اجتماعی بدون نگاه طنز هم فکر می‌کنم.

پیشنهاد ساخت پروژه جناب‌عالی از سوی چه کسی مطرح شد؟

دوستان در سازمان سینمایی حوزه هنری و مصطفی‌رضوانی، تهیه‌کننده این پروژه، فیلم سینمایی و آثار کوتاه‌ام را دیده و براساس شناختی که نسبت به من پیدا کرده بودند؛ ساخت جناب‌عالی را پیشنهاد دادند. فیلم‌نامه‌ای که در ابتدا به دست من رسید، سه قسمت توسط حامد افضلی و رویا خسرونجدی نوشته شده بود که برداشتی از یک سریال انگلیسی بود. زمانی که فیلم‌نامه را خواندم، متوجه شدم با توجه به سلیقه خاصی که در طنز دنبال می‌کنم که هم پریسک است و هم مرز بین درام و کم‌دی است، مطابق میل نیست. پس با صحبتی که با تهیه‌کننده و نویسندگان داشتم، پیشنهاد کردم دوباره قصه را بنویسیم و جهان دیگری خلق کنیم تا اتفاقات دیگری رقم بخورد و از زیر چتر آن سریال انگلیسی بیرون بیاییم.

همه ایده‌هایی که ارائه دادید از سوی عوامل پذیرفته شد؟

بله. خوشبختانه تهیه‌کننده و رویا خسرونجدی که جناب‌عالی را با همراهی یکدیگر به نگارش درآوردیم، ایده‌هایم را پذیرفتند و موفق شدم مسیر فیلم‌نامه را به سلیقه خودم نزدیک کنم. نکته دیگر این که من روی این مساله تاکید داشتم که چرا باید قصه‌ای بر اساس یک

سریال خارجی بنویسیم وقتی می‌توانیم اثری مستقل که برای خود هویت دارد، تولید کنیم.

یعنی فیلم‌نامه جناب‌عالی هیچ شباهتی با فیلم‌نامه‌ای که در ابتدا خواندید، ندارد؟

قصه اولیه دستخوش تغییرات زیادی شد و همچنین جناب‌عالی براساس هیچ سریالی نوشته نشده است و کاراکترها و اتفاقات آن کاملاً تخیلی است. همچنین باید بگویم که همکاری با رویا خسرونجدی در طول نگارش مجدد، درجه یک بود.

شما برای ساخت اولین سریال خود معضل بیکاری را سوژه قرار داده و نقدی به سیستم‌های اداری کشور وارد کرده‌اید. بیکاری و مشکلات موجود در سیستم‌های اداری، معضل امروز و دیروز نیست اصلاً آیا جناب‌عالی متعلق به جریان سیاسی خاصی است؟

باید ابراز خوشحالی کنم که جناب‌عالی متعلق به هیچ جریان سیاسی از جمله اصلاح‌طلب و اصولگرا که به چپ و راست هم معروف هستند، نیست و هیچ ارتباطی به هیچ دولتی ندارد. حتی وزارتخانه‌ای هم که به شخصیت امیرعلی عالی پیشنهاد می‌شود، خیالی است. ما قصه یک جوان سالم را که فرزند ناواست، به تصویر کشیده‌ایم که جز به خانواده‌اش به هیچ جاتعلق ندارد؛ امیرعلی عالی، فردی است که حتی برای کار در نانوائی پدرش هم ایده دارد و این مساله را هنگامی که در پیک موتوری یک شرکت است شاهد هستیم که پیشنهاد می‌دهد همه لباس‌های یک‌دست بپوشند اما متأسفانه این روزها آدم‌ها از سیاستمدار یک کشور تا افراد دیگر در مشاغل مختلف در کارهایشان صاحب ایده نیستند.

این اثر که حالا می‌توان عنوان سریال رمضان تلویزیون پلاس را به آن داد، پیش از بخش گرفتار برخی حواشی شد از جمله آن‌که زمه‌های مبنی بر پخش نشدن آن از تلویزیون به دلیل حساسیت‌های مضمونی و محتوایی جلوی پخش سریال را گرفت یا عوامل بیرونی مانع آن شدند.

به نظر می‌رسد نگرانی‌هایی برای برخی ایجاد کرده بود که باعث شد جناب‌عالی از تلویزیون پخش نشود، البته

اطمینان دارم همان آدم‌هایی که نگران بودند، در حال حاضر نگرانی‌شان برطرف شده است چراکه بازخوردهای مثبت بسیاری از مخاطبان حرفه‌ای دریافت کرده‌ایم. البته آنها نیز حساسیت سریال را درک کرده‌اند و خود اثر نشان می‌دهد چقدر در عید و از تلویزیون پخش نشده است. خوشبختانه تا به اینجا هرکس سریال را تماشا کرده، متوجه شده که چرا باید برای عده‌ای حساسیت برانگیز باشد و ربطی به کیفیت اثر ندارد.

پس می‌توان جناب‌عالی را طنز موقعیت و کم‌دی تلخ دانست؟

بله. باز هم تاکید می‌کنم ما در دنیای کم‌دی زندگی می‌کنیم و همه مسائل تبدیل به کم‌دی تلخ شده است. از سوی دیگر من تلاش کردم از دل واقعیت‌های جامعه، بیاورم که لب مخاطب بنشانم یعنی از بازنگرم نخواستم کم‌دی بازی کند. من تلخی‌های شخصی زندگی و اجتماعی را از فیلتری از ذهن عبور می‌دهم که خروجی‌اش طنز تلخی است. اگر بخواهم به نمونه دیگری در سریال اشاره کنم باید بگویم در قسمت چهارم، سکاسی داریم که مهمانان از امیرعلی عالی به دلیل آن که پستی در وزارتخانه گرفته است، می‌خواهند برقصم. من این سکاس را به‌صورت اسلوموشن گرفتم و از موسیقی استفاده کردم که حس غم را به مخاطب منتقل می‌کند. در حقیقت مرز بین شادمانی و غم را به تصویر کشیدم که تماشاگر نمی‌داند بخندد یا گریه کند.

این روزها سیاست جزو لاینفک زندگی همه ما شده است و ممکن است به هر اثری که رویکرد نقادانه داشته باشد، برچسب سیاسی بودن هم زده شود. آیا اثر شما سیاسی است؟

جناب‌عالی یک اثر سیاسی است اما فراموش نکنیم اگر من درباره بالا و پایین شدن قیمت هویج هم مستند

بسازم، سرمنشأ آن به ساختار اداری کشور و سیاست بازمی‌گردد. همچنین مهم این است که هدف از ساخت یک سریال چه باشد و هدف اصلی من در ساخت یک طنز سیاسی و اجتماعی، جانب‌داری از مردم بوده است و معتقدم جناب‌عالی، نفس تازه‌ای در بیان و نقد سیستم اداری کشور است.

از آنجا که سیاستمداران، شعارهای بسیاری سر می‌دهند، ممکن است دیالوگ‌هایی هم که در فیلم و سریال‌هایی با موضوعاتی شبیه به جناب‌عالی توسط بازیگران گفته شود، بوی شعار بدهد. راهکار شما برای رفتار نشدن در این مسیر چه بود؟

وقتی پای حرف سیاسی به میان می‌آید یا سخنرانی سیاستمداری را می‌شنویم ناخواسته بحث شعار مطرح می‌شود اما من تلاش کردم برای شعارهایی هم مثبت بسیاری از مخاطبان حرفه‌ای دریافت کرده‌ایم. موقعیت‌هایی را به‌وجود آورم که این مساله را پوشش بدهد و مخاطب پس‌زنند.

به جز آن می‌توان گفت شخصیت بیژن بنفشه‌خواه به‌عنوان دستیار ویژه رئیس جمهور شبیه هیچ کاراکتر سیاسی که تاکنون در فیلم و سریال‌ها خلق شده‌اند، نیست. آیا ایشان اولین انتخاب شما برای این نقش بود؟

بیژن بنفشه‌خواه یکی از بهترین بازیگرانی است که من می‌شناسم و افتخار همکاری با ایشان را در فیلم گیج‌گاه نیز داشتم. زمانی که به پروژه جناب‌عالی پیوستم از سوی تهیه‌کننده و دیگر دوستان با این سوال مواجه شدم که پیشنهادم برای دستیار ویژه رئیس‌جمهور چیست؟ قاعده‌ا ابتدا گزینه‌هایی مطرح شد که به اصطلاح به عقل همه می‌رسید اما اولین گزینه من بیژن بنفشه‌خواه بود چرا که می‌خواستم سیاستمدار جدیدی خلق کنم و ساختارهای کلیشه‌ای را بشکنم. اگر ایشان به هر دلیلی در پروژه حاضر نمی‌شد به سراغ نادر سلیمانی می‌رفتم و اگر او نیز دلایلی برای همکاری نکردن داشت، از یوسف صیادی دعوت به همکاری می‌کردم. ^۱

مصاحبه با چاشنی آموزش خانه‌داری

زهرا سلواتی

رسانه

برخی مواقع پیش آمده وقتی برای تهیه گزارش و مصاحبه‌راهی لوکیشن یا منزل یکی از هنرمندان می‌شویم، در ادامه مصاحبه بحث‌های شخصی می‌رسد و این اتفاق هم برای من رخ داد که فکر می‌کنم خواندندش برای مخاطبان هم خالی از لطف نیست.

قرار بود به‌مناسبت پخش سریال «وضعیت سفید» با رابعه مدنی مصاحبه تلفنی بگیرم. او بیشتر از این که بازیگر باشد، یک مادر است؛ مادری مهربان و دوست‌داشتنی. موفقیت او در ایفای نقش مادران مهربان و دلسوز در سریال‌هایی مانند وضعیت سفید یا فیلمی همچون «بوسیدن روی ماه» هم از همین محبت و صفای ذاتی‌اش نشأت می‌گیرد. با خوش خلقی از مصاحبه استقبال کرد و گفت‌وگو آغاز شد. یکی دو سؤال را که مطرح کردم و با حوصله جواب داد، ناگهان پرسید دخترم چند تا بچه داری؟ پاسخ دادم سه دختر. با مهربانی کلی قربان صدقه بچه‌های نادیده‌ام رفت، به‌خصوص وقتی متوجه شد که دوتایشان هنوز خیلی کوچک هستند. از اینجا به بعد، مصاحبه ما رنگ و بویی دیگر گرفت. سادهدلانه گفت بیا مصاحبه را رها کنیم و درباره زندگی و بچه‌داری حرف بزنیم. اولین توصیه‌اش این بود که وقتی بچه‌ها را حمام می‌بری به تن و بدن‌شان سدرمال تا پوست‌شان خنک شود و آسیب نبیند. من البته سعی می‌کردم در میان آموزش این نکته‌های خانه‌داری و بچه‌داری، سؤالات خودم را هم درباره سریال بپرسم. برای مثال می‌پرسیدم به‌نظرتان مادر سریال وضعیت سفید نمی‌توانست نقش مؤثرتری در اتحاد و همدلی فرزندان‌اش داشته باشد؟ و خاتم مدنی پس از پاسخ دادن به این پرسش، می‌گفت هر وقت خواستی خورش قیمه یا قرمه‌سبزی درست کنی حتماً یک قاشق سیوس یا جو دو سر در آن بریز تا غلیظ شود و بهتر جابفتد. با من سؤال می‌کردم که چه مدت دیگر بازی در سریال بودید و حضور طولانی در جلوی دوربین اذیت‌تان نمی‌کرد؟ بازیگر مهربان پاسخ سؤالم را می‌داد اما به انتها اضافه می‌کرد حتماً باید کوچولوهایت هر روز حریر بپا دهم تا قوت بگیرند و حافظه‌شان قوی شود. به این ترتیب مصاحبه‌ای که فکر می‌کردم در نهایت ۲۰ دقیقه زمان برد به درازا کشید و یک ساعت را هم رد کرد و معجون شد از مسائل مربوط به سریال وضعیت سفید و نکات مختلف درباره زندگی و خانه‌داری. اتفاقاً مصاحبه جذابی هم از آب درآمد. به‌نظر می‌رسید این بازیگر مهربان بیشتر از آن که شوق گفت‌وگو درباره سریال را داشته باشد، به دنبال گوش شنوایی است تا برایش حرف بزند و مادری و بزرگی کند. در پایان مصاحبه و هنگام خداحافظی هم مهربانانه گفت دخترم شماره تلفنم را که داری، هر وقت هر سؤالی درباره آشپزی یا بچه‌داری داشتی، تماس بگیر، حتماً که نباید فقط برای مصاحبه به من زنگ بزنی و من شرمند این همه محبت شدم. ^۲

نمایی از برنامه سحرگاهی شبکه ۳ با اجرای نجم‌الدین شریعتی / عکس: مجید آزاد جام‌جم